

Ročník: 97 | číslo: 33 | 13. srpna 2017 | Cena: 10 Kč

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

EDITORIAL

Milí přátelé, sestry a bratři, diakonická a sociální služba bližním, které je věnováno toto vydání časopisu, je již od počátků působnosti naší církve její pevnou součástí. Dnes má již jinou podobu než v době první republiky. Mění se podle potřeb i podle možnosti, které tuto službu ohraničují. Vedle činnosti Husitské diakonie naleznete v naší církvi další sociální aktivity a projekty realizované náboženskými obcemi nebo diecézemi.

Toto číslo ČZ nám poskytuje pohled na činnost a nabídku středisek Husitské diakonie. Vidíme zde nejen dům nebo penzion pro seniory, terénní hospice a chráněné dílny pro osoby s handicapem, ale také menší střediska, která se v prostorách našich far věnují práci s dětmi a mládeží a sociálnímu poradenství. Je to vskutku široká paleta činností, které však mají jedno společné - vysoké osobní nasazení a lásku k bližnímu těch, kteří tuto službu poskytují.

Mým přáním do budoucna je větší provázanost mezi jednotlivými středisky a náboženskými obcemi. Toto propojení dobře funguje v případě živelných katastrof a pohrom, při povodních, požáru kostela v Mirovicích nebo vytopeného diakonického střediska Duha v Libochovicích; to se vždy ukázala velká vlna solidarity a humanitární a finanční pomoci. I u jednorázových akcí, jako byl prodej zvonků adventní pobožnosti nebo hrnku s „husitskými hrdiny“ se nám toto propojení již podařilo navázat. A tak věřím, že se nám do budoucna podaří nalézt i tuto společnou cestu.

Ráda bych poděkovala všem, kteří Husitskou diakonii a ostatní sociální aktivity podporují, finančně či jako dobrovolníci u jednotlivých aktivit. Těším se na další spolupráci s vámi. Ať už je to v rámci diakonických projektů či přímo dlouhodobým partnerstvím s některým z našich diakonických středisek. Přeji vám hojnost Božího požehnání a budu ráda, když se naše cesty potkají a my tak budeme moci společně pomoci těm, kdo naši pomoc potřebují.

Hedvika Zimmermannová,
ředitelka Husitské diakonie

Týdeník Církve československé husitské.

Vydává: Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6.

Vedoucí redaktorka: ThDr. Klára Břeňová,
redaktoři: PhDr. Václav Drašnar,

Mgr. Ervín Kukuczka, Milan Udržal, *grafik.*

Šéfredaktorka Cesty: Mgr. Jana Krajčířiková.

Tel. redakce: 220 398 107;

e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna. *Distribuce:*

A.L.L. production s. r. o., F. V. Veselého 15,
190 00 Praha 9

**Redakce si vyhrazuje právo na úpravy
a krácení příspěvků.**

Předplatné a reklamace:

Mgr. Jitka Wendlíková, tel.: 220 398 117,

e-mail: prodejna.blahoslav@ccsh.cz

ZE ŽIVOTA CÍRKVE

Mistr Jan Hus v Chotětově již 91 let

NO ČČSH v Benátkách nad Jizerou byla schválena výnosem Ministerstva školství a národní osvěty roku 1923. Právě od tohoto roku se zde také konají oslavy svátku Mistra Jana Husa. Jak se můžeme dočíst v kronice náboženské obce, oslavy kladly důraz nejen na datum 6. července, spojené zvláště v raně poválečné době často s tábory lidu, veřejnou produkcí, projevy z tribun, dobročinnými trhy a průvody alegorických vozů, ale také na předcházející večer 5. července.

Slavení v předvečer svátku v podobě vigílie zdůrazňuje jeho souvislost s nejdůležitějšími svátky roku, u nichž se forma vigílie z respektu k tradici prvotní církve zachovává (Vánoce, Velikonoce, svato-dušní svátky ad.). Oslavy 5. července mívaly v Benátkách pietnější ráz. Obvykle se konalo procesí, které v tichosti vyšlo od kaple v zámeckém parku a zamířilo na sportovní hřiště ve Starých Benátkách. Tam bylo promluveno o významu Mistra Jana Husa a nakonec se zapálila hranice.

Již v roce 1926 byla tradice „poutních“ bohoslužeb na svátek Mistra Jana Husa spojena s nedalekou obcí Chotětov: „*Naše obec oslavila památný den bohoslužbami o půl 3. hodině u pomníku M. J. Husa na náměstí v Chotětově. Ochotou bratra Trče z Chotětova přijel pro naše bratry a sestry s vozem pekařským pan Mráz. Prostranství před pomníkem Husovým a oltář byly vkusně vyzdobeny a množství lidu sledovalo bohoslužby... Po nich zazněly státní hymny. Jen jsme ukončili, strhla se bouřka.*“

Tolik svědectví z kroniky, zapsané benáteckým prvofarářem Jaroslavem Krejčárkem.

A jak svátek Mistra Jana Husa u nás slavíme dnes? I po necelých sto letech se oslavy nadále konají v obci Chotětov, kde se na náměstí před Husovým pomníkem každoročně scházejí věřící z Benátek i okolních diaspor. I když se účast již nepočítá na stovky, přijdou vždy přátelé a příbuzní našich členů, a dokonce i náhodní kolemjdoucí. Věřící již nesvážíme vozem pekařským, ale dále ochotou našich bratří a sester, kteří k tomu zapůjčují své automobily osobní.

Namísto pobožností, které probíhaly v posledních letech péčí emeritního biskupa René Hradského, jsme letos slavili poprvé bohoslužbou s večeří Páně, která měla pod širým nebem krásnou a uvolněnou atmosféru, zejména když se parčíkem na chotětovském náměstí rozezněly první verše písně „Bože, vylej lásku“. Velký dík patří i chotětovskému starostovi Blahoslavu Jířů a paní asistentce Janě Pluhařové, kteří celou akci podpořili, vyhlásili místním rozhlasem a zapůjčili lavice k sezení a stůl, jenž posloužil za polní oltář.

Tak jako před 91 lety, i letos se končilo zpěvem hymny a položením květin k pomníku. A tak jako před 91 lety, i letos po skončení bohoslužby pěkně sprchlo. Něco se však přece jen změnilo. Husovské bohoslužby se u nás již několik let účastní i malý kroužek katolických věřících. Snad je to alespoň skromná předzvěst určitého narovnání, které bychom v duchovním životě našeho národa i jednotlivců tolik potřebovali. Pán Bůh požehnej!

Dalibor Vik,
farář v Benátkách nad Jizerou

Zveme na koncert účastníků XXIV. kurzu varhaníků a zpěváků v Chebu a songovou bohoslužbu

• **V pátek 18. 8.** se v chebské koncertní síni Sv. Klára uskuteční závěrečný veřejný koncert účastníků XXIV. kurzu varhaníků a zpěváků naší církve. Začátek je v 19 hodin. V programu v nádherném akustickém prostředí bývalého barokního klášterního kostela zazní varhanní skladby, sborové písně období husitského a bratrského, výběr ze mše F. Schuberta Deutsche Messe, zpěvy z Taizé, křesťanské songy aj. Sbor účastníků řídí Z. Kovalčík, Z. Dulajová a K. Michelová. Vstupné dobrovolné.

• **V sobotu 19. 8.** na závěr XXIV. kurzu varhaníků a zpěváků bude v modlitebně sborového domu naší církve na Urbenského ulici 14 v Chebu sloužena songová liturgie, kterou povede Zdeněk Kovalčík, farář ve Zlíně a vedoucí kurzu. Účastníci při bohoslužbě zazpívají křesťanské songy i zpěvy z Taizé. Začátek je v 9.45 hodin. **ZK**

Autorem kresby mořského konika na titulní straně je Jan Verich.

Více informací o autorovi, kresbě i výtvarném motivu najdete na straně 6.

NAD PÍSMEM

Boží škola

„Není rozdíl mezi Židem a Řekem: vždyť je jeden a týž Pán všech, štědrý ke všem, kdo ho vzývají, neboť každý, kdo vzývá jméno Páně bude spasen.“
Řím 10,12-13

Milí přátelé v Kristu, štědrost je charakteristickou vlastností našeho Stvořitele. Bůh je ŠTĚDRÝ ke každému, kdo se k němu obrátí. Ani nezáleží na tom, jakého jsme vyznání nebo z kterého konce světa pocházíme. Je jeden Bůh, Pán všech, a my jsme stále jen jedno lidstvo na jedné jediné planetě. Možná by stálo za to si tuto větu opakovat každý večer před usnutím. Někdy totiž máme problém právě s Boží štědrostí a s tím, že Bůh je štědrý opravdu ke komukoliv, kdo ho o to požádá.

Každý máme o Bohu a jeho spravedlnosti své vlastní představy a jsou chvíle, kdy si myslíme, že by Bůh mohl být k tomu dotyčným trochu méně štědrý nebo dokonce, že by místo štědrosti mohl někoho třeba zpraždit ohněm nebo na něj seslat vítr rozervávající hory a tříštící skály. I prorok Eliáš se potýkal s těmito rozporuplnými pocity, když utekl do pouště před královnou Jezabel, která ho chtěla nechat zabít. Eliáš měl v sobě takový vztek a zlost, že si přál raději zemřít. Posilován andělským pokrmem putoval čtyřicet dnů a nocí pouští, až se nakonec uzavřel do temnoty jeskyně a zřejmě očekával, že to je vše, co mu život může nabídnout.

Když tak přemýšlím o Eliášových pocitech, říkám si, kolikrát prožíváme stejné niterné bouře, a to nám ani nemusí jít o život. Kolikrát si myslíme, že jsme na konci svých sil. Kolikrát se uzavíráme do temnoty svých pomyslných jeskyní stvořených ze zloby, zklamání, vzteku a depresí. Kolik z nás si přímo libuje v takových pocitech. Myslíme si, že nemáme dost síly, abychom z té své jeskyně vylezli, a tak raději sami sebe odsoudíme k temnotě a zmaru.

Ale pak přichází na scénu Bůh. Eliášovi říká: „Vyjdi a postav se před Hospodinem!“ Vylez z té své temnoty a postav se se všemi svými strachy a zklamáními čelem k tomu, kdo ti dal život. Začíná Boží škola. Před Eliášem se v tu chvíli objeví silný vítr rozervávající hory a tříštící skály, ale Bůh v té smršti není. Objeví se zemětřesení, ale Bůh v něm také není. Objeví se oheň, ale ani v něm Eliáš Boha nenalezne. A pak, po tom všem je slyšet tichý a jemný hlas, hlas plný lásky a štědrosti, hlas Boží. „Co chceš, Eliáši?“ Je to naprosto zásadní životní otázka nejen pro Eliáše, který si myslí, že život pro něj skončil, ale pro každého z nás. Co vlastně chceme? Chceme být šťastní? Zdraví? Bohatí? Chceme být milováni? Chceme, aby Bůh trestal lidi páchající zlo a odměňoval ty snaživé a dobré? Chceme nápravu lidských poměrů? Chceme, aby Bůh byl přísným vládcem trestajícím každý lidský hřích? Víme vůbec, co chceme? Jak dlouhý by byl seznam toho, co chceme?

Náš Pane a Stvořiteli,

každý den před nás kladeš mnoho cest, po kterých se můžeme ubírat, mnoho možností, ze kterých můžeme vybírat.

Každý den máme možnost volit mezi dobrem a zlem, strachem a důvěrou. Děkujeme ti za tvou štědrost a trpělivost.

Kéž dokážeme alespoň částečně tu lásku a dobrotu, kterou poznáváme u tebe, přenášet do svého každodenního života.

Kéž dokážeme i v těch největších niterných bouřích zachovávat ve svém srdci dostatek místa pro tvé působení, pro to, aby sis z nás tvořil své opravdové učedníky ke tvé cti a slávě. Amen.

A jak dlouhý by byl, kdybychom napsali, co chceme doopravdy, to, bez čeho si nedovedeme představit život ani v té nejtemnější jeskyni svých strachů? Je docela možné, že bychom se sešli u jednoho jediného přání, u přání Boží štědrosti a lásky, lásky, která objímá celý tento různorodý svět a zrcadlí se v mezilidských vztazích, u lásky, která nabízí svou pomoc každému, kdo o ni požádá, bez ohledu na vyznání či naše nedokonalosti.

Tak jako Eliáš, i my po celý svůj život procházíme Boží školou, a učíme se rozpoznávat, co je opravdu důležité. Je to celoživotní proces, který nezávisí na věku ani na inteligenci, jen na tom, jak velký prostor necháváme Bohu, aby v nás a skrze nás pracoval, jak moc umíme naslouchat tichému a jemnému hlasu v nás. Často ani nemáme šanci tento hlas zaslechnout, protože jsme plní vlastní hluku, horlivosti, často chceme uplatňovat svou vlastní spravedlnost a třeba nám nedochází, že Bůh má své plány.

Říká se, že cesta za poznáním Boha je cestou za poznáním sebe sama. Poznat sebe sama a vůbec přijmout sebe, své nitro, strachy, nedokonalosti je pro mnohé lidi téměř nemožné. Jen si zkuste být chvíli sami se sebou. V tichu. Bez vzruchů okolního světa. Zkuste si vypnout při jízdě autem rádio nebo večerní program v televizi a naslouchat jen myšlenkám a pocitům, svému dechu, svému nitru. Pokud to uděláme, možná budeme mít chuť zalézt raději někam do temné jeskyně, ale i přesto se můžeme spolehnout, že na samém dně té vlastní temnoty a samoty, ať je jakkoliv hluboká, uslyšíme tichý a jemný hlas toho, kdo nám dal život. A pak pro nás začne opravdová Boží škola štědrosti a lásky, při které budeme schopni alespoň částečně pochopit, jak nesmírná je hloubka Božího bohatství, jeho moudrosti a vědění. Jak nevyzpytatelné jsou jeho soudy a nevystopovatelné jeho cesty. Vždyť z něho a skrze něho a pro něho je všechno. Amen. **Lenka Selčanová**

10. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU

Ukaž nám, Hospodine, své milosrdenství, uděl nám svou spásu! Hospodine, projevoval jsi své zemi přízeň, uděl Jákobův jsi změnil.
ŽALM 85,8.1

První čtení: 1. Královská 19,9a.11-16.19

Tužby pro dobu po Duchu svatém (III):

2. Za dar posvěcující milosti, abychom jako dědicové Kristovi v duchu a v pravdě Boha uctívali, modleme se k Hospodinu.

3. Aby naše lidsky nedokonalá modlitba byla přesto nebeskému Otci milá a vlídně jím přijatá, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku, Hospodine, prosíme tě o jasnou mysl k přemýšlení a pevnou vůli ke konání toho, co je správné, abychom žili podle tvých přikázání! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Římanům 10,8-15

Evangelium: Matouš 14,22-33

Verše k obětování: Žalm 31,15-16

Verše k pozhnání: Jonáš 2,6.7b

Modlitba k pozhnání:

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti, žes nás při večeři Páně obdaroval nebeskou manou. Dej, ať v síle tohoto pokrmu prospíváme a rosteme k věčnému vykoupení! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 11, 64, 83, 133, 143, 148, 177, 283, 289, 291

Máme světu co nabídnout, jen to neumíme sdělit

Sociální činnost patří ke křesťanství od jeho počátku. Také naši církev provázejí od jejího vzniku sociální akcenty. Na působení diakonických zařízení i výhledy diakonické práce do budoucna jsme se ptali ředitelky Diakonie a misie CČSH, nyní Husitské diakonie, Mgr. Hedviky Zimmermannové.

• *Od roku 2006 jsi ředitelkou Diakonie a misie CČSH, nyní Husitské diakonie. Byl to úkol, který bylo třeba převzít, a musela ses s ním postupně vyrovnávat, nebo jsi cíleně chtěla dělat tuto práci?*

Myslím, že Hospodin naše kroky cíleně vede tam, kde nás chce mít. Když jsem v roce 2006 končila na místě místostarostky a přišla tato nabídka, moc jsem se nerozmýšlela. Nutno říci, že naše diakonie tehdy procházela poměrně složitým obdobím nejistoty a nedůvěry. O to větší to byla výzva.

• *S jakými problémy se naše diakonická zařízení potýkají?*

Samozřejmě jsou to finance, asi jako všude v sociálních službách, a pak je to poměrně velká část administrace. Ale máme skvělé vedení i pracovní týmy jednotlivých středisek, které vždycky dokážou najít cestu dál. Ale šetřit a omezovat se nejde pořad, to se pak někde projeví.

• *Po restitucích se údajně řada příspěvratelů (obce, kraje aj.) stavěla negativně ke spolufinancování provozu sociálních zařízení. Je tomu skutečně tak? Pokud ano, daří se propad vyrovnávat a jak?*

Ano, často na to narážíme napříč republikou. Je to vše o trpělivém vysvětlování. I tak jsme ale o některé sponzory přišli a bylo třeba hledat nové. Připravujeme projekty jak pro dotační programy, tak i pro nadace. Samozřejmě se všichni ptají, co dává církev a tam nás čeká ještě nalézt cestu systémového řešení podpory v jednotlivých diecézích i celé církvi.

• *Jaké máš vize a plány do budoucna ty i tvoji kolegové z našich zařízení?*

Naším cílem je postupné rozšiřování diakonických středisek. A s tím je samozřejmě spojen úkol zajistit udrži-

teľný model rozvoje na jasných finančních základech.

• *Co se ti líbí i nelíbí na Českém zápasu? Co bychom měli v časopise akcentovat a co naopak omezit?*

Ráda bych tam viděla více krátkých reportáží s fotografiemi ze života církve, které nejen povzbudí, ale můžou i motivovat k něčemu novému. Ale to je také trochu i na spolupráci nás duchovních a zástupců diakonie.

• *Co se ti líbí i nelíbí na současném životě církve? Co by měla církev ve svém životě dělat a co nedělat?*

Já osobně vnímám církev jako živý organismus, který má vedle svého liturgického poslání stát na straně těch, kdo naši pomoc potřebují, a to je opravdu široká paleta činností. Od práce se seniory a dětmi, lidmi s nejrůznějším handicapem, poradenství až po zapojení se do činnosti v institucích, které život občanské společnosti v daném místě pozitivně ovlivňují.

Byla bych moc ráda, kdyby se nám podařilo více a lépe komunikovat a předávat si zkušenosti z toho, co se nám povedlo. Naše církev má opravdu mnoho, co můžeme současnému člověku a světu nabídnout, jenom to neumíme sdělit tak, aby tomu dnešní lidé porozuměli. To je myslím náš velký úkol do příštích let.

A samozřejmě bych si přála, aby i v dalších náboženských obcích vznikala nová diakonická střediska, ať už to budou poradny a volnočasové kluby pro mládež či seniory s handicapem i bez, hospice, pobytová zařízení pro seniory nebo jiná forma pomoci těm, kdo naši pomoc potřebují.

A v neposlední řadě, aby naše církev i diecéze vyčlenily ze svých rozpočtů dostatek finančních prostředků na podporu a rozvoj diakonické činnosti jako nedílné části jejich poslání.

• *Máš nějaké vzory z křesťanské současnosti i historie, které tě inspirují v sociální práci a duchovním životě?*

Mám velké štěstí, že jsem v životě potkala mnoho duchovních i laiků, jejichž práce si vážím a z jejichž života jsem mohla čerpat inspiraci i posilu pro svůj život i práci. Nebudu jmenovat, byl by to dlouhý seznam, určitě bych na někoho zapoměla a bylo by mi to pak líto.

Dovol mi místo toho připojit jeden citát a modlitbu: „Mám to, co jsem dal.“ A modlitbu: „Bože, dej nám sílu změnit věci, co změnit můžeme. Pokoru přijmout věci, které změnit nemůžeme. A moudrost toto obojí od sebe rozeznat.“

*Děkujeme za rozhovor,
citát i modlitbu*

VD

Mgr. Hedvika Zimmermannová

- Narozena: 1965 v Jablonci nad Nisou
- Studium: gymnázium, střední škola sociálně právní, Husitská teologická fakulta UK, studijní stáže v Berlíně a Mnichově
- Zaměstnání: od roku 1993 dodnes farářkou v Hrádku nad Nisou, 2002 - 2006 místostarostkou města Hrádek n. N., od roku 2006 ředitelkou Husitské diakonie

Husitská diakonie

Člověk, který doufá v Boha a spoléhá se na něj, je jako strom, který zapustil kořeny u vody. (Jer 17)

Jedním z hlavních znaků křesťanské církve všech dob je spolu se zvěstováním Božího slova a vysluhování svátostí také diakonie – služba potřebným. Toto poslání se projevuje v neokázalé službě a trpělivé pomoci bližním. Původním zdrojem a stálým motivem křesťanské diakonie je Boží láska.

Vznik Husitské diakonie – dříve pod názvem „Diakonie a misie CČSH“ – tak, jak ji známe v dnešní podobě, se datuje k roku 1994 a vyplynul z nálehavé potřeby církve zlepšit situaci v sociální oblasti a zastřešit jednotlivě fungující a vznikající aktivity v náboženských obcích. V počátcích byla jednotlivá střediska soustředěna pod samotnou diakonií a postupně se osamostatňovala i po právní stránce. Druhá vlna rozvoje vznikla po roce 2007, kdy začala vznikat střediska, která nejsou přímými poskytovateli sociálních služeb, ale věnují se této činnosti jinými, především volnočasovými formami.

V současné době zastřešuje Husitská diakonie sedmáct středisek, která jsou samostatnými právními osobami, organizuje celocírkevní sociální aktivity a spolupracuje s ostatními organizacemi vykonávajícími diakonickou, sociální, zdravotní a pastorační činnost v rámci CČSH i mimo ni. Nedílnou součástí činnosti diakonie je i zajištění celocírkevní finanční a materiální pomoci při živelných katastrofách u nás i v zahraničí. Společně

se středisky a dalšími partnery připravuje projekty, které realizují, prezentují a podporují jednotlivé aktivity na pomoc potřebným. Činnost diakonie je ve své institucionální podobě závislá

na státních zákonech a s tím spojeným přerozdělování finančních prostředků. V lidské rovině však staví na nadšení dobrovolníků a podpoře jak jednotlivých náboženských obcí, tak i celku církve, bez které by nebyla schopna plnit svou funkci. Zřizovatelem Husitské diakonie i jednotlivých středisek je Církev československá husitská. Směr její činnosti určuje správní rada, která je složená ze zástupců jednotlivých

**Jsme zde, abychom pomáhali těm, kteří si nedokážou sami pomoci.
Jsme zde, abychom promlouvali za ty, kdo mají strach promluvit.
Jsme zde, abychom ukázali cestu těm, kteří nevědí kudy kam.**

diecézí a středisek a církevní zastupitelstvo. Prostřednictvím středisek probíhá činnost především v těchto oblastech:

péče o seniory - péče o osoby s handicapem - práce s dětmi a mládeží - poradenství pro osoby v těžké životní situaci - spolupráce s dobrovolníky - práce s veřejností - národní a mezinárodní spolupráce s partnerskými organizacemi.

HZ

Ilustrační foto: Radek Petrášek

Současné projekty Husitské diakonie

V souvislosti s velkým stoletým jubileem naší církve a 70. výročím svěcení žen jsme připravili několik víceletých projektů a budeme moc rádi, když je budete realizovat společně s námi.

- **Něžná síla žen** - motivační aktivity vedoucí k prezentaci i většímu zapojení žen do veřejného života (besedy, přednášky, setkání, workshopy, konference, školení)
- **Výroční pamětní kniha náboženských obcí a Husitské diakonie a jejich středisek** - časosběrný dokument. Každá obec/středisko má cca 5 stran, kde může popsat svůj aktuální stav, co se daří, připojit například modlitbu nebo osobní vyznání

a fotografie (elektronicky a v tištěné podobě), kniha poputuje z obce do obce podle daného plánu

- **Husitská farní a diakonická kuchařka** - osvědčené recepty pro různé příležitosti dle církevního roku, doplněná o tradice k danému období a kapitoly k různým příležitostem: farní zahradní slavnost, den otevřených dveří, oběd pro biskupa, nejlepší koláč, atd. (v prvním stadiu v elektronické podobě, recepty podle daného vzoru s tipy a příběhy). Těšíme se na spolupráci s vámi.

Hedvika Zimmermannová

Kabinet Trojzemí

Středisko Kabinet Trojzemí vzniklo na faře v Hrádku nad Nisou na základě společných aktivit v rámci příhraničních projektů. Nejdříve jeho činnost zastřešovala Husitská diakonie a na konci roku 2016 získal právní subjektivitu. Vedle kreativních volnočasových aktivit pro děti, ženy

i seniory se věnuje i přeshraniční činnosti s osobami s handicapem (setkání, workshopy, výlety, výstavy) a poradenství i konkrétní pomoci osobám v sociální nouzi. Kabinet se schází zpravidla jednou týdně a část aktivit je zaměřena na rukodělnou činnost. Tyto naše výrobky potom přiná-

šejí radost jako dárky dětem (šité hračky do nemocnice) i starším seniorům v náboženské obci a spolecích v regionu. Aktivně se zapojujeme i do života města přípravou vánočních výstav a interaktivních dílen během nejrůznějších slavností. Naší největší akcí bylo Husitské

ležení, které poskytlo bohatý program soutěží i vyrábění pro všechny věkové kategorie.

Tím, že je sídlo Kabinetu na hrádecké faře, je ovlivněna i naše přeshraniční spolupráce. Poloha v samém srdci Troj-

zemí velmi usnadňuje naši účast na společných akcích, workshopech a společných projektech s německými i polskými partnery. V současné době jsme se také aktivně zapojili do přípravy mezinárodní publikace Sociální kompas pro osoby s handicapem.

Dveře Kabinetu jsou otevřeny všem, kteří chtějí objevovat radost ze společenství a pomoci druhým.

Hedvika Zimmermannová,
ředitelka střediska

*Hedvika Zimmermannová: „Jsem ředitelkou Husitské diakonie a farářkou v Hrádku nad Nisou. Bylo tedy jenom otázkou času, kdy i v tomto pohraničním městě vznikne středisko naší diakonie a jakou bude mít formu. A nakonec vzniklo zcela spontánně na základě drobných sociálních aktivit a setkávání. Kabinet je společenství, které mi dává mnoho radosti a pocitu sounděžitosti. Stále znovu mě ohromuje vstřícnost a ochota pomoci druhým. Jsem přesvědčena o tom, že Kabinet Trojzemí je pro naši náboženskou obec i město po-
zehláním a jeho forma doplňuje činnost naší náboženské obce.“*

Divizna - Horní Počernice

Středisko Divizna v Horních Počernicích se stalo součástí Husitské diakonie v listopadu 2014. Jsme tedy ještě poměrně čerství a doufáme, že jsme diakonii poslali. Naše cíle jsou jednoznačné. Jsme klub volnočasových aktivit pro děti zdravé a děti se zdravotním postižením. Náš tým tvoří jen dobrovolníci a podstatný je fakt, že „dobrovolníci“ u nás už žáci základních škol. Před několika lety jsme si povšimli, že pokud se zdravé dítě běžně setkává s dítětem s mentálním, nebo jiným postižením, jejich světy se přirozeně propojují. Zdravé dítě nezavírá oči před kamarádem, který je jiný. Je schopné s ním úplně běžně trávit volný čas. Prožívat nejrůznější aktivity. Dokáže mu pomoci a hlavně ho dokonale vnímá. Prvotní nápad vzešel od Bety Cibochové, která působila řadu let jako ředitelka ZŠ praktické a speciální v Bártlově ulici a vnímala, že pečující rodiče potřebují pomoc a jejich děti se zdravotním postižením zase sociální kontakt. Zázemí jsme našli u farářky Evy Cudlínové, která patří k oporám našeho týmu, a především u Hedviky Zimmermannové, ředitelky Husitské diakonie. Pomáhá nám radou i skutkem, jak se dá. V květnu jsme na husitské faře na Náchodské ulici otevřeli novou klubovnu, kde můžeme naše akti-

vity rozjet v ještě větším měřítku. Pro obě skupiny dětí připravujeme třeba výtvarné dílničky, cvičení, hry, ale i základy vzdělávacích aktivit – péče o zahradu, kuchyni, základy manuálních dovedností. Vyrážíme i na výlety, nebo na návštěvy výstav a divadel.

divizna
KLUB VOLNOČASOVÝCH AKTIVIT PRO DĚTI ZDRAVÉ A S POSTIŽENÍM

Jsme i samozřejmou součástí různých dění v městské části. Pravidelně s naší pomocí počítají organizátoři oblíbené Veterán Párty, Divizna sama pořádá setkání s veřejností, adventní koncerty, vítání prázdnin pro školáky, semináře, nebo sportovní odpoledne.

V této chvíli u nás působí zhruba 15 dobrovolníků a do klubu Divizny pravidelně dochází kolem 30 dětí. Část z nich je zdravých, část trpí mentálním postižením, mezi „Divizňaty“ máme i vozíčkářku a hluchoněmou dívku. Aktuálně je pro nás největší výzvou úprava farní zahrady tak, aby tu děti společně mohly prožívat venkovní aktivity.

Přicházejí k nám noví kamarádi ze sedmých, osmých a devátých tříd. Zpočátku v jejich dětských pohledech cítíte obavy, nejistotu a úzkost. Pojednou se ale osmělují, začínají se smát, bavit a potom přijde první nesmělý dotyk... V ten moment už víme, že máme další opory v týmu.

Z těch, kteří u nás jako školáci ze základky začínali „dobrovolničit“ v prvních letech, jsou dnes už vysokoškoláci. Stále s námi zůstávají. Říkají, že Divizna je super. I jim, zdravým lidem, prý hodně pomohla. Pomohla jim v tom, aby se v životě dokázali najít. Díky našemu klubu prý pochopili, co má opravdový smysl. Moc si vážíme toho, že jedna z těchto našich prvních dětských dobrovolnic nám před časem řekla, že Divizna jí v dobrém změnila život. Je to i náš cíl.

Přejeme si, aby Divizna – Husitská diakonie – alespoň nepatrným dílkem přispívala k dobrým změnám v životech lidí. Myslím si, že to vůbec není málo.

Alena Štrobová,
ředitelka střediska Divizna

Symbol obětavosti

Titulní stránka časopisu s mořským koníkem je dílem Jana Vericha, obdařeného mimořádným výtvarným talentem a nevšedním viděním věcí. Čtenářům ČZ bude možná jeho styl povědomý - jeho pestrobarevná kresba se želvami se již jednou na titulní stránce objevila. Autor své kresby prezentoval během vernisáže na faře v Horních Počernicích v květnu 2014. Vernisáž byla součástí prezentace projektu „Domu setkávání pro handicapované

děti“ v Horních Počernicích. Správný zoologický název tvora na titulní stránce je koníček mořský. Přestože se jedná o rybu, již antické kultury si všimly jeho podobnosti se suchozemským souputníkem. Koníček je symbolem přátelství a nerozlučného partnerství, neboť vytváří partnerství na celý život. Zajímavý je i jeho „rodinný život“ a péče o potomky. Samička klade vajíčka do bříšního vaku samce, který po několik týdnů chová zárodky uvnitř. Koníček mořský je tak i symbolem otcovství a obětavosti. red

Co můžu udělat já?

Rada devátá: Nebudíme lhostejní

Dnes se s naším „ekologickým“ seriálem rozloučíme. Jeho cílem bylo ukázat, že nikdo z nás není natolik bezvýznamný, aby nemohl aktivně a účinně pomoci chránit a zlepšovat naše životní prostředí. Jediné, co k tomu potřebujeme, je právě nebyť lhostejnými. Neradit se heslem „po nás potopa“ – teď je to ještě celkem v pohodě a co bude za padesát nebo sto let už mi může být jedno. Jedno by nám to ale v žádném případě být nemělo. Nemůžeme budoucím generacím odkázat zničenou planetu. Z pohledu věřícího člověka je to naprosto jasné – Bůh nám náš svět světil do opatrování jako hospodářům, kteří se budou zodpovídat z toho, jak dobře o svěřené hodnoty pečovali. Svět není našim vlastnictvím, není zdrojem našeho obohacení.

V knihách nebo filmech existuje celá řada varujících vizí, které ukazují, kam až by lidská lhostejnost a touha po rychlém zisku mohly dojít. Určitě znáte třeba film Wall-E o malém robotovi, který zůstal na opuštěné planetě Zemi, zavalené odpady. Před lidskou lhostejností a honbou za mocí a ziskem však

vizionáři varovali už mnohem dřív – třeba slavný spisovatel Jules Verne v některých svých románech (např. Ocelové město). Vezměme si tato varování k srdci a mějme na paměti – na každém z nás záleží!

JK

Kopretinka

*Malá víla kopretinka
odpočívá, v noci spinká.
Ráno ovšem honem vstane,
čese vlásky rozčuchané.*

*Očka myje pouze v rose,
nožky nechá jen tak bosé.
Zlatovláska, šaty bílé,
na krásné se těší chvíle.*

*Tančit bude na paloučku
jako víla, polehoučku.
Motýlkem se nechá vést
kolem květin, podél cest.*

Zdenka Landová

C E S T A

Diakonie

Diakonie – křesťanská služba všem potřebným – patří k církví od samého jejího počátku. Ježíš je nám k tomu skvělým příkladem – uzdravoval nemocné, sytil hladové, zastával se utlačovaných.

Každá církev má celou řadu diakonických a charitativních zařízení, zaměřených na pomoc nemocným, seniorům, dětem bez domova apod. Také naše církev měla již od prvních let své existence rozvinutou sociální službu. Její činnost byla bohužel přerušena po roce 1948 a znovu

mohla být obnovena až po roce 1989. Dnešní Husitská diakonie má již znovu celou řadu středisek, která zahrnují např. terapeutické dílny pro postižené, hospice, domovy pro seniory a další. Církev ale pomáhá i řadou dalších zařízení, založených mimo rámec Husitské diakonie, nebo s nimi úzce spolupracuje. Jedním z nich je i Domov na půl cesty Maják v pražské Michli, který letos oslaví již desáté

výročí své existence. Provozuje její Eku-menická síť pro aktivity mladých, která úzce spolupracuje s michelskou náboženskou obcí ČČSH ve svém sousedství.

Maják nabízí bydlení mladým lidem, kteří vyrůstali v dětských domovech, ale v osmnácti letech je musí opustit. Bohužel si až moc často nevědí rady – neumí si sami najít práci, hospodařit se svými penězi, mohou mít ale potíže i s takovými věcmi, jako je nákup a uvaření jídla, vyprání prádla – to vše se děti učí v rodinách, jim tyto dovednosti ale nikdo nepředal. Proto Maják neposkytuje jen bydlení, ale i pomoc v každodenním životě. Součástí jejich života v Majáku je i řada společných akcí, výlety, sportování, oslavy, protože sociální pracovníci se jim snaží co nejvíce nahradit chybějící rodinu. Také proto se mnozí do Majáku rádi vracejí i potom, co se již postavili na vlastní nohy.

JK

Modlitba

Pane Bože, prosím tě za všechny nemocné, osamelé a jinak strádající lidi
a také za všechny, kteří se jim věnují a snaží se jim pomáhat.

Amen

Povolání u Bibli 10. Ujít, setník

Starý zákon do značné míry popisuje boje Izraelců proti okolním národům. Když konečně po čtyřiceti letech putování pouští došli do zaslíbené země, pod vedením Jozua získali s Boží pomocí v podstatě bez boje Jericho, ale v následujících letech museli neustále svádět boje s Peľištejci, Filistiiny a dalšími národy. Proto, když to bylo

potřeba, byl v podstatě každý izraelský muž vojákem.

V Novém zákoně se s vojáky setkáváme již v souvislosti s římskou nadvládou a vystupují zde tedy vojačí římsí. Velmi známý je příběh o uzdravení setníka sluhou, který najdeme například v 8. kapitole Matoušova evangelia. Jeden setník přišel

v Kafarnaum k Ježíšovi a prosil jej, aby pomohl jeho ochrnutému sluhovi. Ježíš souhlasil, že se na sluhu přijde podívat. Na to mu setník překvapivě odpověděl: „Pane, nejsem hoden, abys vešel pod mou střechu. Stačí, když řekneš jen slovo a on se uzdraví. Vždyť i já podlehám rozkazům a jiným rozkazují.“ Na to mu Ježíš řekl, že tak velikou víru u nikoho

v Izraeli nenašel. A učinil, jak setník řekl.

Se setníky se Pán Ježíš setkal i v nejtěžších chvílích svého života. V pílátově paláci jej bičovali a vysmívali se mu, upletli mu na posměch trnovou korunu a ponižovali jej. Stejně tak i při jeho ukřížování. Když však Ježíš zemřel a nastalo zemětřesení, vyděšili se a řekli: „On byl opravdu Boží Syn!“ (Matouš 27,54). Setníci také hlídali Ježíšův hrob,

Ježíše však neuhlídali – usnuli a když se ráno probudili, jeho tělo bylo pryč. JK

Makrešlian, Lucie Krájčiková

2

Soutěž o tři knihy

Vypisujte si písmenka z horní tabulky v pořadí daném čísly v dolní tabulce. Své řešení nám pošlete na adresu redakce nebo mailem na jana.krajcirkova@csh.cz nejpozději do poloviny září, abychom tři z vás mohli odměnit knihou – jména výherců otiskneme v říjnové Cestě.

R	O	P	K	O	O	E	CH	R	C
Á	D	J	Í	O	N	E	K	S	
E	Í	B	R	Í	I	O	Č	T	
E	Ě	L	Ý	V	Y	N	E	P	
C	L	O	U	Ž	I	S	P	C	
Ř	K	U	S	D	N	Á	U	E	
B	Á	CH	T	N	V	P	S	A	

19	45	22	9	42	15	24	60	14	
48	1	34	59	26	41	37	4	49	
17	51	30	12	39	7	20	47	27	
63	23	53	32	16	57	36	29	11	
8	40	5	46	55	2	52	18	58	
28	61	43	21	38	31	10	54	35	
56	13	33	50	6	62	25	44	3	

Blahopřejeme výhercům z červnového čísla (tajenka: patriarcha):

Jaroslava Ptáková z Rychnova nad Kněžnou
David Dibelka z Chručimí
a Sebastián Hřebáček z Louňovic pod Blaníkem

Moc děkujeme za krásný obřezek Zaslíbené země od Elišky Svobodové z Kolína

7

Jak to bylo ve skutečnosti

Hloupý Honza

Napadlo vás někdy, jak to, že ten stejný Honza prožil tolik dobrodružství a získal tolik manželek a půlek království?

Nejen, že by potřeboval nejméně padesát zámků, aby tam ty ženské mohly být s dostatkem životního prostoru, že by již prakticky ovládal celý svět včetně Orientu – o tom v jeho pohádkách nepadlo ani slovo – ale vše, jako draci a podobně, by dávno vyhynulo a všichni vládcí by dnes byli vlastně

příbuzní, protože by měli jen jednoho otce – Honzu.

Jak to tedy bylo? Nu, v dobách, kdy se ještě draci viditelně vyskytovali a zemím nevládli parlament a prezidenti, nýbrž králové a královny, nebyla televize ani facebook, tak se lidé bavili jinak. Stejně jako dnes zesměšňují své prezidenty, všemožné ministry, premiéry a soudce přes internet, tehdy to dělali pomocí divadelních her. Hrály se na zámčích i na náměstích a kdo chtěl, mohl přijít a případně herce odměnit nějakou tou mincí.

Dobrodružství „Hloupého“ se stalo tou nejžádanější serió a herci ji pak hráli po celém světě. A vždy dali hloupému chlapci (hlavní postavě) nějaké jméno blízké oné zemi.

V Německu se jednalo o hloupého Hanse, v Itálii o hloupého Víta, v Koreji to byl Kim, v Indii Radž, v Anglii John, v Rusku hloupý Ivan a v Čechách to padlo právě na Honzu. Každý, kdo viděl ony hry, je pak vyprávěl doma

a známým třeba na trhu a nakonec se rozšířily tak, že se staly takzvaným lidovým uměním. Proto si také lze všimnout, že Španěl je vyprávěn trochu jinak. Ale jak se říká – kolik vypravěčů, tolik verzí, že? Vy, když něco vyprávíte, si také občas něco přikrášíte, ne?

Lucie Krajčířiková

Nakreslila: Lucie Krajčířiková

Nakreslila: Lucie Krajčířiková

Nález v knihovně

Nedávno jsem se rozhodl, že po delší době urovnám knihy ve své knihovně, které už po tom velmi volaly. Při této práci jsem objevil řadu svazků, na které jsem téměř zapomněl.

Mezi nimi byl jeden, který ve mně vyvolal mnoho pěkných vzpomínek. Šlo o vázaný ročník časopisu Mladý hlasatel z let 1938-39. Když jsem tento svazek otevřel, ocitl jsem se najednou v době, kdy mně bylo jedenařát let. S úžasem jsem se tu setkal s příběhy Rychlých šípů, toho slavného klubu, a zároveň se mně vybavily vzpomínky na náš klub Zálesáci, jehož jsem byl tehdy členem. Mladý hlasatel měl bohatý obsah: zajímavé zprávy ze světa i z domova, napínavé povídky, anekdoty, básně a také literární práce čtenářů. Jedna z povídek, kterou napsal dvanáctiletý M. Kadlec z Brna,

mě zvlášť zaujala, a tak vám ji zde předkládám.

Popteleň povídka

Byli babiček a dědečka, chaloupkovali v zůstavce u lesa. Babiček dřívá štípá a dědečka polévčila vařu a buchla pecky. Měli pejsku a kočka a slepička a kohoutku. Jednou odesel les do dědečka a chaloupka zůstala sama v babičce. Přišel zloděj. Měl buchy na chut. Tu zapesal štěk, zakohoutal kokrh, zakočkala mňouka a zaslepičkovala kdaka. Dvorek vyběhl na babičku a dědečkoval na křika. Les ihned vyběhl z dědečka, vzal zloděje na hůl, ten se náramně ulekl, přeplořil skoč a utekl. Babiček a dědečka byli rádi. Dali masoví pejška, mlíče kočka, zrníčkoví slepička a kohoutku. A to je pohádka konce.

Letní tábor Borovnice 2017

Letos jsme se na statku pražské diecéze v Borovnici u Vášimi sešli od 8. do 22. července ve znamení královny Ester.

Všechny tři oddily – dva složené z dětí od sedmi do 14 let, jeden sdružující ty nejmladší od čtyř do šesti let – nesly její jméno – Ester, Hadassa a Hvězda (překlad jména Ester). To, že na ně byly patřičně hrdé, vyjádřily už na začátku tábora při tvorbě krásných oddílových vlajek, později, když si každý účastník mohl nabarvit své tričko, ale především při všech soutěžích a hrách, které pro děti byly připravené.

Čekalo nás nejprve opakování témat z předchozích let a pak jsme se už vrhli na vlastní příběh židovské dívky Ester, která se stala perskou královnou. Nejprve v lese proběhlo hledání vhodných kandidátek, následované soutěží krásy, kde však jasnými favority byli překvapivě chlapci. Na perském dvoře v Šúšánu se hodné a vybrané hodovalo, takže ani letos nemohlo chybět tradiční vaření na ohni. Oba oddíly nás tentokrát překvapily mezinárodní kuchyní – mohli jsme ochutnat například kuře à la KFC se skvělými hranolkami nebo sushi či falafel. Soutěžte se ovšem účastníci i ti nejmenší, kteří se svou vedoucí Markétou „uvařili“ lahodný ovocný salát a jahodový koktejl. Nová královna se musela naučit správně nosit korunu, což jsme si vyzkoušeli v závodech s knihou na hlavě. Velmi zdařilé bylo dramatické i literární ztvárnění napínavého příběhu statečné královny, které odhalilo velkou kreativitu některých táborníků. Nechyběly samozřejmě ani bojovky v lese a soutěže

na hřišti. V lese jsme stavěli Hamanův palác a vztyčovali kůl, na kterém chtěl popravít Mordokajé, skončil na něm ovšem nakonec sám. Stihli jsme také tři výlety – na hrad Český

Šternberk, do vlašimské PÁRAZOO, kde se starají o zraněná zvířátka, a na Farmu Blaník, kde jsme se vyřádili na velké trampolině nebo při rýžování zlata. Počasí nám přálo, takže jsme se poměrně často mohli chodit koupat k nedalekému rybníku Valcha a s těmi staršími také přespát jednu noc „pod širákem“.

Líbily se nám táborové ohně se zpíváním s doprovodem kytar, i závěrečný pochod s pochodem.

Jemu však předcházela ještě velká oslava – vždyť bylo nad čím se radovat – královně Ester se podařilo zachránit židovský lid a my jsme prožili celý tábor ve zdraví (s výjimkou jednoho vymknutého kotníku, což však zraněná účastnice nesla s největší veličinou a obdivuhodnou statečností a trvala na tom, že se bude nadále účastnit všech aktivit – což se jí s pomocí berlí, vozíčku a silných paží našich vedoucích dařilo). Naše oslava spočívala v karnevalu, táborové pouti a závěrečné hostiny, kterou si děti samy připravily. (Na obrázku jsou vidět dvě z hrdých kuchařek.)

Poslední den jsme ještě napsali a ukryli vzkazy pro příští tábor, kde, jak doufáme, se nás znovu sejde co nejvíce dosavadních účastníků i nových kamarádů.

Moc děkujeme našim sponzorům – Pražské diecézi ČČSH, Náboženské obci ČČSH v Praze 1-Starém Městě a Pražským vodovodům a kanalizacím – díky nim s námi mohlo opět jet osm dětí ze sociálně znevýhodněných rodin, včetně jednoho chlapce s autismem. Děkuji také všem vedoucím za obrovské nasazení a lásku, se kterou se všem dětem po dobu tábora věnovali. Doufáme, že alespoň s některými se budeme vidat i během roku, nejspíše i v následujícím táboře.

V neposlední řadě patří velký dík Pánu Bohu za jeho ochranu nás všech po celou dobu tábora!

Jana Krajčířková

Centrum Duha

Centrum Duha vzniklo na podzim roku 2010. Na začátku jsme se chtěli věnovat především dětem a mládeži v Libochovicích a okolí. Založili jsme Informační centrum pro mládež (ICM) a výtvarnou dílnu „Sluníčko“ v prostorách fary. Původně jsme měli 3 dobrovolnice a 2 zaměstnance z projektu úřadu práce. Po dvou letech fungování již nebylo možno zaměstnat lidi (projekt skončil) a zároveň dobrovolníci již potřebovali pracovat za peníze. Souběžně s ICM a „Sluníčkem“ jsme s manželkou provozovali poradenství pro

lidi v nouzi a nejen to. Od roku 2013 funguje jen Psychosociální poradna a Poradna pro lidi v nouzi. Psychosociální poradna (zajišťuje Mgr. Barbara Bláhová) nabízí poradenství a poradenskou psychoterapii s cílem pomoci klientům v nalezení nových možností, nových náhledů a řešení – k zajištění lepšího a hodnotnějšího života. Poradna pro lidi v nouzi (zajišťuje Mgr. T. Bogdan Bláha) pomáhá osobám v krizi k nalezení rychlé a dostupné pomoci, v orientaci v dostupných možnostech sociální rehabilitace. **Theodor Bogdan Bláha**

Mgr. Theodor Bogdan Bláha, ředitel střediska Centrum Duha:

„Diakonickou práci dělám skoro sedm let a smyslem toho je pomáhat lidem v nelehkých životních situacích. Přeji Husitské diakonii do budoucna hodně úspěchů a budování prestižní organizací, která má, co lidem nabídnout.“

Betanie není „marque déposée“

Ne, brněnská Betanie, křesťanská pomoc, z. ú. (čti: zapsaný ústav) si nečiní, ba z mnoha důvodů ani nemůže činit nárok na nějaké výlučné postavení kryté ®, neboli registrovanou ochrannou známkou. Vždyť na ten nápad použít pěkného biblického místního jména přišli tak mnozí!

Fakt je, že jsme na ideu založit pod tím jménem v rámci ČČSH sociální služby (na něž si dělal kdysi výhradní nárok stát) byli na začátku dokonce drobtáko pyšní. Tak jsme se té naší Betanii věnovali, až se nám nemoudře zdálo, že snad ani nemůže služby seniorům, na které jsme se specializovali, nikdo dělat lépe. Nechci dnes opakovat známé povídaní,

jak se ze sociální poradny a domácích služeb stala instituce, která zaměstnává přes sedmdesát trvalých pracovníků a hotoví se vybudovat třetí stacionární zařízení. Spíš bych se chtěla podívat – a podívat – jak se za tu relativně krátkou porevoluční dobu změnil svět. (A my v něm, aniž si to naplno uvědomujeme.) A položit si otázku, na kterou je vlastně troulalé odpovědět: „Uspěli jsme, zatím? Aspoň v těch základních věcech?“

Fakt je, že jsme kdysi nastavovali kritéria nejen podle svých kusých znalostí, ale také podle svých tehdejších životních situací. Tak dr. Eva Mádrová, hlavní „matka zakladatelka“ bojovala za to, aby v chystaném Domě důstojného stáří měl

každý vlastní pokojíček, neboť si nedovedla představit, že by s někým sdílela své soukromí. A Ing. Jitka Bednářová, která se s neuvěřitelným elánem pustila do boje s úřady i s vlastní přípravou na „ředitelování“, měla představu, že ten domov zabydlí vhodným mixem obyvatelů, kteří jsou sami potřební péče, a těch, co jsou ještě fyzicky zdatní a schopni pomoci těm ostatním, sestřičkám, nebo i přiložit ruku ke kultivování našeho centrálního parčíku. Neboť maximální šetření investičními i provozními náklady, to byl příkaz číslo jedna. Stejně bylo slyšet obrovskou spoustu sýčků, kteří nevěřili v realizaci. V jedné fázi mezi ně patřil dokonce i náš šikovný architekt Jiří Skála, na což se přišlo v okamžiku, kdy nesouhlasil počet zařizovacích předmětů dodaných na stavbu. (Přiznal se, že jednu úpravu prostě nepromítl do dokumentace, protože myslel, že na realizaci stejně nedojde.)

Takže teď má sestra ředitelka Bednářová jiné priority. K zásadní změně došlo nejen na základě získaných zkušeností. Dnem 1. 1. 2007 nastala významná závazná úprava u pobytových zařízení tím, že vstoupil v platnost zákon, zavádějící domovy pro seniory místo penzionů pro důchodce. Znamená to, že se napříště přijímají jen ti klienti, kteří potřebují dopomoci druhé osoby, a mají proto přiznaný příspěvek na péči. Sestra Bednářová se beztak snažila dávat přednost bližnímu ve skutečné nouzi před číslem v pořadníku a vyhovět tam, kde adepti nebo jejich rodinní příslušníci neměli jiné řešení, ale teď jí to vlastně nařizuje zákon. Ze dvou bytů původně určených pro manželské páry tak vzniklo rozšíření ošetrovací jednotky pro nechodící kli-

Žhavé flamenco ve žhavém odpoledni do Domova důstojného stáří přinesl společně s dcerou Veronikou kytarista Petr Vít. Ovšem největším překvapením byla návštěva trpělivého falabelly Emila, z níž měli radost zejména klienti z ošetrovatelské jednotky...

enty, a z původních 47 samostatných bytů jich zůstalo jen 33 – a ostatně se ukázalo, že čím hůře se obyvatelé pohybují, tím ochotněji přijímají spolubydličího, aby si měli s kým povídat. Naštěstí jsou jednolůžkové pokoje s malou kuchyňskou linkou a s koupelníčkou dimenzovány tak, že ani dvěma tam není těsno – hlavně aby si rozuměli, což se ne vždy povede napoprvé.

Dobrá zpráva je to, že v domově vznikla řada spontánních přátelských vazeb. Bylo by nejlepší, kdybychom právě v našem časopise přinesli záznam z nějakého takového přátelského posezení nad odpolední kávou – bylo by to přesvědčivější svědectví, než nějaký více či méně obecný článek jako doprovod k fotografii, která tady ovšem nesmí chybět. Ale nějak se nám tentokrát nedostává času a místa – možná budeme mít štěstí a redakce ČZ nám umožní pokračování tématu v některém z příštích čísel. Bylo by dobré, kdybychom probrali například otázky církevního života a kulturních

příležitostí. Právě tyto oblasti, myslím, patří mezi silné stránky života v Domě důstojného stáří v brněnské městské části Maloměřice. Četná zařízení pro seniory vypadají nádherně, třeba v Havířově mají mramorovou vstupní síň, ve Šlapanicích vzdušné prostory zalité sluncem a hlahol zvonů blízkého poutního kostela (a v obou případech velmi štedré magistrátní chlebovárnice) – ale i když v Domě důstojného stáří bojují s nedostatkem místa, a hlavně personálu, mám pocit, že tam panuje stále mimořádně srdečná atmosféra. Nedostatek pečovatelek i zdravotních sester (či oblíbených zdravotních bratrů) je ostatně dán nejen tím, že je na trhu práce stále více lákavějších nabídek, vyžadujících menší psychické i fyzické vypětí, ale také dnes potřebuje měnit se skladba klientely s narůstajícím počtem těžkých pacientů dost podstatně víc pracovníků než na začátku.

A ještě bych snad měla z pozice své někdejší samosprávné funkce dosvědčit,

že vedení v průběhu let dokázalo řešit i všemožné složité situace s přehledem a podle křesťanských zásad. Ostatně velmi mnoho pozůstalých volí nabídku křesťanského rozloučení s těmi, kterým se v DDS dostalo kompletní, laskavé a poučené hospicové péče. Od samého zahájení provozu se v naší modlitebně pravidelně konají každou neděli bohoslužby CČSH a jednou týdně katolická mše svatá: obřady, které se vžíly jako samozřejmá součást svátečního dne. Dobrá zpráva je i to, že na ně velmi často chodí obyvatelé bez rozdílu konfese. Ba i někteří z těch, kdo u nás tráví závěr svých dnů díky naší výtečné spolupráci s Židovskou obcí Brno. Těším se, že u naznačených významných oblastí života v DDS ještě dostanou v nějakém příštím příspěvku slovo obyvatelky. Nebo že bychom měli štěstí na nějakého hovorného obyvatele? Jsou u nás v menšině, ale zdá se, že nejsou utlačováni!

Pavla Váňová

Horizont

Horizont zahájil svou činnost v roce 2001, přičemž otevření centra předcházela léta plánů a příprav. A jak už to bývá, zdaleka ne vše se podařilo tak, jak bylo plánováno. Ale v příběhu Horizontu se ukazuje, že když někdy všechny plány nevyjdou, může to být i dobře a může to být i projevem Božího požehnání...

Idea pobytového zařízení pro seniory, kde by s nimi zároveň bydlelo několik mladých lidí (cíleno bylo především na studenty teologie), kteří by výměnou za ubytování poskytli svůj čas a práci a v případě potřeby se obyvatelům domova věnovali.

Mělo jít o jakýsi „vylepšený“ dům s pečovatelskou službou. S tímto nápadem přišla Marta Jurková, které měla s pečovatelským hojnou zkušenost z období totality, kdy nemohla vykonávat své farrářské povolání. Pracovala tehdy v několika domech s pečovatelskou službou a občas se stalo, že po skončení provozu této služby došlo u některého seniora k nehodě, nejčastěji pádu, a on na pomoc musel čekat do příchodu pečovatelky druhého dne. A někdy se již nedočkal... Pokud by v domě byl někdo, na koho by se mohl obrátit, nemusely by podobné nehody končit tak tragicky.

Jak toho ale dosáhnout, aby to neúměrně nezdražilo provoz?

Řešením mělo být ubytování mladých lidí, kteří by večer či ve svátek zasáhli v případě potřeby, ale pravidelnou péči během dne by vykonávaly pečovatelky. V ideálním případě by mezi oběma generacemi byl i osobní vztah a přátelství...

Po vzniku Diakonie a misie CČSH získala Marta Jurková pro tento záměr ve výjimečné restituci od Městské části Praha 2 dům v Belgické ulici, který ve 30. letech minulého století církvi „z úcty k Bohu a na paměť choti své Alžběty“ věnoval Ing. Jindřich Hovorka. (Jak hlásá památkově chráněna deska na tomto domě dodnes.)

Bylo ale ještě zapotřebí získat mnoho finančních prostředků na jeho rekonstrukci, což se už bohužel (nebo Bohu

dík?) nepodařilo. Nezbylo než slevit z původních záměrů a velký činžák v centru Prahy vyměnit za vilu na jejím okraji. Z této výměny však zbyly ještě prostředky na její rekonstrukci a přistavění další části. Zpětně viděno to bylo požehnání. Klidné prostředí Suchdola plné zeleně je pro seniorské zařízení příjemnější než rušné centrum. Také to, že je Horizont tak malý, považujeme dnes za výhodu. Lépe se tak navazují vztahy a pro komunikaci, výměnu informací atd. je méně lidí spíše výhodou.

V květnu roku 2001 byl Horizont otevřen. Možnost bydlení v penzionu byla zveřejněna nejdříve v Českém zápase, a proto se jeho obyvatelkami staly většinou členky CČSH. Duchovní orientace zřizovatele se pak projevovala nejvíce na zajištění pravidelných biblických hodin a bohoslužeb, na něž tehdy chodily všechny obyvatelky.

„Model soužití generací“, resp. „pohotovostní dobrovolnické služby“ v penzionu se podařilo zavést a daří se je stále udržovat. Jen nepatrná část z těchto služeb však byli studenti teologie. A v současné době už zde tyto služby nevykonávají studenti, nýbrž ženy ve zralém věku, byť o generace mladší než obyvatelky Horizontu, které bydlí v jednotkách kolejního typu původně určených pro studenty.

Cílem a posláním Horizontu však od počátku nebylo pouze ubytovávat seniory z řad ČČSH. Posláním Horizontu bylo a je poskytovat co možná komplexní sociální péči, služby a pomoc především seniorům a dospělým občanům s omeze-

nou soběstačností, kteří nepotřebují nepřetržitou zdravotnickou pomoc a péči, zamezovat jejich sociálnímu vyloučení, poskytnout jim vyhovující prostředí k životu a přiměřené sociální kontakty pomocí trvalého ubytování v penzionu,

nebo je udržet v jejich stávajícím prostředí a vztazích pomocí pečovatelské služby či stacionáře a nabídnout jim rozmanité a přiměřené aktivity a životní program.

Dokončení článku v příštím čísle

Domácí hospic Athelas

Hospic je střediskem Husitské diakonie, které vzniklo v Písku v prosinci roku 2014. Máme registrované zdravotní a sociální služby. Od roku 2017 jsme řádnými členy Asociace poskytovatelů hospicové paliativní péče a Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR.

Název Athelas byl vybrán z Tolkienovy trilogie Pán Prstenů. Jde o mýtickou rostlinu, která je nenápadná, téměř zapomenutá a bez ceny. Jen v rukách krále, „toho pravého člověka“ ukáže svou velikou sílu a dokáže léčit tělesná zranění i zranění duše. I my v našem hospici nechceme naši práci dělat bez víry a lásky. Chceme být „těmi pravými“, jejichž služba umírajícím (aplikace každé injekce, noční návštěvy či „jen“ bdění s nemocným krátce před jeho smrtí) je proje-

vem úcty, respektu a lásky ke každému, byť nejmenšímu člověku.

Náš odborný tým je týmem multidisciplinárním, tvoří jej 4 lékaři - dobrovolníci (s paliativní a chirurgickou atestací, atestací z vnitřního lékařství), 5 zdravotních sester, 2 sociální pracovníci, 5 pečovatelek, psychologka a duchovní z různých církví. Práce by nemohla být vykonávána bez dobrovolníků, kteří pomáhají při pořádání kulturních či přednáškových akcí.

Nabídka služeb:

• zdravotní

Poskytujeme specializovanou paliativní

péči terminálně nemocným a umírajícím 24 hodin denně NONSTOP v Písku a jeho širším okolí. Smyslem péče je mírnit tělesné, duševní a duchovní strádání. Za nejdůležitější považujeme lepší zvládnání bolesti a dalších průvodních jevů terminálních stádií onemocnění. Hospicová péče otevírá prostor pro důstojné doprovázení člověka na jeho poslední životní cestě v domácím prostředí bez nutnosti zatěžujících a často zbytečných hospitalizací. Každý člověk i jeho potřeby jsou jiné, naší snahou je se co nejvíce

přizpůsobit a najít ideální způsob péče a pomoci. Jsme schopni zajistit pomoc jak u umírajících, tak také u pečujících. Pracujeme jako celek, tudíž o našem klientovi víme všechny potřebné informace a můžeme se tak ideálně přizpůsobit jeho potřebám. Základem naší péče je otevřený přístup k informacím.

K většímu komfortu nemocných máme k dispozici např. kyslíkové koncentrátory, lineární dávkovače léků, či antidekubitní pomůcky. V naší lékárně najdete tabletové i injekční formy léků na tlášení bolesti, léky proti dušnosti, nevolnostem, sedativa, infuzní roztoky a další. Vše se snažíme financovat ze svých zdrojů, a zatěžovat tak finanční situaci nemocných co nejméně.

V současnosti domácí hospicová péče není hrazena zdravotními pojišťovnami. Jsme odkázáni na finanční pomoc od soukromých osob, firem a nadací. I z tohoto důvodu je nutností, aby se každý náš klient finančně spolupodílel na této péči (250 Kč denně). Cenu se však pokoušíme upravit tak, aby byla v případě opravdového zájmu dostupná každému.

Naše péče nekončí úmrtím klienta, s pečujícími zůstáváme v kontaktu, pořádáme pro ně Setkávání pozůstalých, které vede naše psychologka. Snažíme se jim také pomoci se zpětným zařazením se do společnosti.

Do konce června 2017 jsme uzavřeli 44 smluv o domácí hospicové péči, a pomohli tak více než 150 pečujícím.

• sociální

- Poradenství: 3x týdně otevřena bezplatná sociální poradna v prostorách hospice v Husově sboru v Písku.

- Terénní odlehčovací služby

- Osobní asistence: péče o osoby se sníženou soběstačností, umožňuje člověku žít doma ve vlastní domácnosti životem, který se co nejvíce blíží běžnému standardu.

- Půjčovna pomůcek: konzultace, vysvětlení, předvedení a zapůjčení pomůcek pro zlepšení komfortu v domácím prostředí

Zdravotní sestry a sociální pracovníci přednášejí odborné či laické veřejnosti (zdravotní škola Písek, spolupráce s evangelickým projektem Pečuj doma). Hospic dlouhodobě spolupracuje s Městskou knihovnou v Písku, pořádá přednášky (např. MUDr. Marie Svatošová), spolupořádá celostátní hospicové konference v Plzni, podílí se na přípravě kulturních akcí na podporu hospicové péče (Noc kostelů, koncerty např. Marika Singers atd).

Bc. Zdeněk Herout,
ředitel střediska

Ředitel Bc. Zdeněk Herout

„Děkujeme všem, kteří na nás i naše nemocné myslí v modlitbách a při zasílání finančních darů, za které kupujeme převážně léky a zdravotní pomůcky pro naše klienty. Husitské diakonii děkujeme za poskytnutí zastřešující a lidské pomoci, děkujeme za pocit sounáležitosti, který díky ní zažíváme a přejeme jí mnoho dalších středisek, která pomohou potřebným a uvedou do praxe větu „Vira bez skutků je mrtvá“. Děkujeme plzeňské diecézi ČČSH za její podporu finanční i duchovní. Velmi si vážíme tohoto diakonického společenství, které udělalo krok kupředu a vyšlo z našich sborů a modliteben k lidem, kteří zažívají bolest, trápení a nouzi.“

Domácí hospic Růže

Domácí hospic Růže je církevní nezisková organizace v Blatné na Strakonicku. Naším posláním je podpora a poskytování domácích hospicové a paliativní péče, šíření a prosazování úcty k lidskému životu ve všech jeho fázích, respektování důstojnosti po celý život člověka, tedy i v jeho závěrečné části. Smyslem péče je zmírnit tělesné a duševní strádání a poskytnout podporu celé rodině nejen v období umírání nemocného, ale i po jeho smrti.

Myšlenka na založení domácího hospice uzrávala v spoluzakladatelce Hance Českékové několik let. Jako sestra domácí péče má s ošetřováním nemocných v domácím prostředí dlouholetou zkušenost. Pokud jí to čas a pracovní vytížení dovolilo, účastnila se různých setkání především jihočeských hospiců. Postupem času se jí podařilo nadchnout další osoby ve svém okolí. Dostalo se jí podpory od Církve československé husitské, která se stala jejím zřizovatelem, donátorem i psychickou oporou. Od září loňského roku všichni zá-

stupci nově vzniklé organizace intenzivně pracují na materiálním, finančním a personálním zajištění. Podařilo se získat prostory pro kontaktní místo v centru Blatné; pracujeme na dalších povoleních nezbytných pro provoz domácího hospice. Nejdůležitějším úkolem pro letošní rok je registrace zdravotnických služeb u Krajského úřadu Jihočeského kraje...

Loni na podzim jsme se zúčastnili něko-

lika setkání s veřejností, kde jsme prezentovali naše služby, a také s ostatními jihočeskými hospici – poprvé jako zaregistrovaná organizace. Vytvořili jsme webové stránky a facebookový profil, abychom mohli informovat o dění v hospici. Dále se nám podařilo získat povolení od Jihočeského kraje na veřejnou sbírku. Se zapečetěnou pokladničkou jsme se zúčastnili předvánočních trhů,

kde jsme byli mile překvapeni zájmem blatenských občanů. Číslo sbírkového účtu je 115-3493740237/0100.

Všechny angažované osoby pracovaly a pracují jako dobrovolníci bez nároku na odměnu. Počty se průběžně mění dle potřeby; základem pracovního týmu jsou ředitelka a místopředsdkyně.

Šárka Čandová

Šárka Čandová: „Jsem ředitelkou Domácího hospice Růže v Blatné od září roku 2016. K této myšlence mě dovedla Hanka Češková - sestra domácí péče, která se velmi intenzivně starala o mého dlouhodobě nemocného otce. Postupně mě seznamovala se svou prací a s myšlenkou na hospic, kterou měla v hlavě již řadu let. Slovo dalo slovo a tak jsme se pustily do společného projektu. Je to cesta komplikovaná a dlouhá. Věřím, že se nám podaří dosáhnout cíle a projekt zrealizovat tak, aby mohl sloužit co nejvíce lidem v Blatné a okolí. Velkou podporu dostáváme od CČSH a především od Domácího hospice Athelas v Písku. Moc jim za všechno děkujeme.“

Ambra

Ambra je Střediskem Husitské diakonie založeným Královéhradeckou diecézí. Jeho vlastním posláním jsou sociálně aktivizační služby pro děti, mládež, dospělé, seniory i osoby různými způsoby znevýhodněné a sociálně vyloučené.

Naše aktivity směřují k činnosti ručních prací jako je šití, vyšívání, háčkování, pletení. 6. března jsme uspořádali Den otevřených dveří a slavnostní otevření šicí dílny. Proběhla také výtvarná dílnička, kde si zájemci mj. mohli vyzkoušet práci s nalepovacími fóliemi, které DS Ambra

dostala darem. Prostory Ambry jsme od března začali využívat pro provoz veřejné (tzv. sdílené) šicí dílny, kde je možné si za nízký poplatek pronajmout pracovní místo i se šicím strojem. V dubnu se uskutečnily dvě menší kreativní dílny pro dospělé i děti a v květnu pořádáme „Májové šití“ – dlouhodobý kurz šití pro začátečníky.

Naše středisko začalo spolupracovat s neziskovou organizací Dobrotety. Jejich hlavním cílem je pomáhat dětem a rodinám, které se ocitnou v těžké životní situaci a zajistit jim účinnou pomoc, zvláště

pak se zaměřují na péči o maminku a její předčasně narozené miminko. Na počátku května s nimi plánujeme uspořádat charitativní šití Dobromiminek – usínáčků pro nedonošená miminka a jejich maminky. V současné době náboženským obcím nabízíme liturgické textilie – pallu, korporál, obaly na štolu, kalich, zpěvníky, Bible, štolu, také je možné šití na zakázku dle potřeb našich sborů a far.

Máme radost, že Ambra pomalu nabírá na síle a snad nejen náboženská obec v Hradci Králové, ale i královéhradecká veřejnost přijme toto místo jako možnost dalšího komunitního života.

Sylva Peková

Domov U Spasitele

Domov U Spasitele je jedním z prvních středisek Husitské diakonie. Díky úsilí faráře Ivo Šimůnka a finanční podpory z Holandska a dalších podporovatelů a dárců se v roce 1993 podařilo zrekonstruovat dům bývalé zvláštní školy a proměnit ho v domov pro seniory s kapacitou 30 lůžek. Pod vedením jeho následovníka J. Tesaře a současně ředitelky Evy Crhové došlo k dalšímu rozvoji služeb a také dostavby, a tím i navýšení kapacity. Posláním střediska je poskytovat odpovídající

podporu a péči všem, kteří z důvodu věku, dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a snižující se soběstačnosti již vyžadují pravidelnou pomoc druhé osoby, a tudíž nemohou již nadále žít ve svém přirozeném prostředí.

Služba vychází z možností, přání a potřeb uživatelů a klienti jsou motivováni k činností, které zlepšují jejich zdravotní stav a tím i jejich sociální situaci. Jsou podporováni v kontaktu s rodinou, se společenským prostředím a přáteli. Domov je

umístěn v klidném prostředí, poblíž centra Frýdlantu. To napomáhá našim klientům být součástí přirozeného místního společenství, využívat místní instituce a udržovat vztahy s rodinou a známými.

Okolí Domova tvoří rozlehlá, členitá zahrada se vzrostlými stromy, kašnou, altány k posezení a parkem. Součástí areálu je kostel CČSH. Duchovní naší církve konají v domově bohoslužby a pobožnosti a poskytují pastorační péči. Trvalé ubytování je zde nabízeno 45 klientům, o které pečují 30 stálých zaměstnanců.

HZ

Centrum Hláška - klub pro mládež

Nápad vybudovat na faře Centrum Hláška vznikl někdy v září 2008. Na faru začaly chodit děti z okolí, protože tu máme velkou zahradu, bazén, pískoviště a hlavně proto, že jsme sami měli v tu dobu malé děti. Mnohokrát jsme pořádali různé dětské dny a jiné slavnosti. Vše se odehrávalo na zahradě, takže hodně záleželo na počasí. A tak jsme se rozhodli vytvořit dětem klubovnu. Nakonec z toho vzniklo naše Centrum, a to hlavně díky finanční pomoci Ministerstva školství a finančního daru roudnických podnikatelů.

Léto 2009 bylo zásadní, protože jsme za dva měsíce dokázali svépomocí (fyzicky vyčerpání, ale šťastní) nahodit omítky, vyštukovat, napanetrovat, vymalovat, natřít okna a dveře... podlahu jsme betonovali natřikrát, protože pořád nechtěla být rovná... Pak přišlo na řadu obkládání, a to nemluví o elektrických kabelech a kanalizaci...

Od té doby uběhlo mnoho času a Hláškou prošlo mnoho dětí. Během prvních dvou let jsme se profilovali na nízkoprahovou práci s mládeží a díky tomu získáváme každý rok finance z dotačních programů města. I když nemáme zaměstnance, máme nadšené dobrovolníky, kteří pod vedením místní fary a pastorační asistentky připravují aktivity.

Ještě na vysvětlenou – totiž proč je Centrum Hláška součástí Husitské diakonie, a ne třeba jen nějakým farním klubem. Je pravdou, že jsme se snažili aktivity pro děti pořádat pod hlavičkou farního úřadu. Ale narazili jsme na velkou zdrženlivost roudnické veřejnosti i organizací, které vypisují dotační programy. Proto jsme se rozhodli založit samostatnou organizaci s vlastní

právní subjektivitou. Celá historie centra je fotograficky zachycená na webových stránkách: www.centrum-hlaska.cz.

Centrum Hláška funguje jako nízkoprahové zařízení, což znamená, že může přijít kdokoli a kdykoliv. Děti se mohou zapojit do různých aktivit nebo si zahrát stolní hry, ping-pong, nebo třeba jen poslouchat písničky na Youtube a povídat si. Některé aktivity po letech přerostly rozměry klubovny a staly se z nich celoměstské akce. Mezi ty nejvyhledávanější patří Masopustní průvod s veselíci, který je složen asi z dvou set maškar a pravidelně přiláká kolem pětiset návštěvníků.

Mnoho mladých, kteří k nám přicházejí, jsou z neúplných či špatně fungujících rodin, nebo se potýkají s problémy, které si, my dospělí, raději nepředstavujeme (šíkání, alkoholismus, bezdomovectví, drogy). Takové děti převážně hledají podporu, pomoc a stabilní prostředí. Mnozí z nich pak nacházejí v Hlášce druhý domov. Zprvu jsme plánovali, že budeme dětem nabízet hlavně různé kroužky, ale nějak k nám začaly přicházet děti, které místo pravidelných kroužků a organizování volného času potřebovaly vyslechnout, pomoci, svěřit se, najít přátele...

Naši práci můžete vidět např. v dokumentu ČT dostupném na webu: *Příběhy, které svět nevidí, škola charity*.

Lenka Selčanová

Lenka Selčanová: „Ředitelkou Centra Hláška jsem od počátku jeho fungování, tedy téměř deset let. Vybudovat na faře klubovnu pro mladé bylo mým velkým přáním. Toužila jsem oživit a omladit skomírající farnost, ale také jsem pozorovala, jak moc my dospělí zapomináme na svá mladá léta. I já si potřebovala připomenout dětství a mládí, se všemi nerozvázně mladíckými nápady, což se díky Centru podařilo. Zprvu jsme plánovali, že budeme dětem nabízet různé kroužky a volnočasové aktivity, ale nějak k nám začaly přicházet děti, které místo kroužků a organizování volného času potřebovaly vyslechnout, pomoci, svěřit se, najít přátele. A tak jsme tu pro ně.“

Kostel sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí

pondělí 14.8. 2017, 20.00

CAMERATA PRAGENSIS ORCHESTRA

Alaš Bárta – varhany

J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, W. A. MOZART

úterý 15.8. 2017, 17.00

Zuzana Němečková – varhany

Věra Likérová – soprán

G. CACCINI, J. S. BACH, A. VIVALDI, W. A. MOZART

středa 16.8. 2017, 17.00

CANTO CORNO E ORGANO

Věra Trojanová – varhany

Radka Kyrálová – mezzosoprán

Tomáš Kyrál – lesní roh

J. S. BACH, W. A. MOZART, C. FRANCK, G. CACCINI

středa 16.8. 2017, 20.00

CONSORTIUM PRAGENSE ORCHESTRA

Yvona Škvárová – mezzosoprán

Miroslav Laštovka – trubka

J. S. BACH, A. VIVALDI, W. A. MOZART, N. PAGANINI

čtvrtek 17.8. 2017, 17.00

František Šťastný – varhany

Miroslav Laštovka – trubka

J. S. BACH, J. PACHELBEL, D. BUXTEHUDE, C. FRANCK

pátek 18.8. 2017, 17.00

Josef Kšica – varhany

Tomáš Jindra – bas

F. SCHUBERT, A. DVOŘÁK, G. VERDI

pátek 18.8. 2017, 20.00

VIVALDI ORCHESTRA PRAGA

soubor historických nástrojů

Václav Návrát – barokní housle

A. VIVALDI, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

sobota 19.8. 2017, 17.00

Zuzana Němečková – varhany

Petr Příbyl – viola

J. S. BACH, G. Ph. TELEMANN, W. A. MOZART, C. FRANCK

sobota 19.8. 2017, 20.00

CONSORTIUM PRAGENSE ORCHESTRA

Yvona Škvárová – mezzosoprán

Miroslav Laštovka – trubka

J. S. BACH, A. VIVALDI, W. A. MOZART, N. PAGANINI

neděle 20.8. 2017, 17.00

Bohumír Rabas – varhany

Ilona Slavíková – mezzosoprán

J. S. BACH, C. FRANCK, G. BIZET, A. DVOŘÁK

neděle 20.8. 2017, 20.00

PRAGUE STRING ORCHESTRA

Adéla Vondráčková – housle

Vratislav Vlha – hoboj

W. A. MOZART, J. S. BACH, A. VIVALDI, A. DVOŘÁK

Změna programu vyhrazena.

Placená inzerce

Je nám potěšením informovat čtenáře Českého zápasu pravidelně o aktivitách ve Středisku Husitské diakonie Nazaret, které provozuje dvě sociální služby (denní centrum a sociálně terapeutickou dílnu), dvě chráněné dílny (keramickou a textilní) a řadu dalších aktivit včetně divadelního a tanečního souboru Kukačky. Rádi je opět připomeneme v příštím a rovněž v některém z dalších čísel časopisu, stejně jako dění v Domečku v Trhových Svinech a v našich dalších diakonických střediscích, jejichž výčet najdete na zadní straně obálky.

Střediska Husitské diakonie

V současné době má Husitská diakonie 17 středisek; jejich činnost a zaměření jsou popsány v jednotlivých člancích, pod názvem je pouze obecné shrnutí.

Budeme velice rádi, pokud budete chtít některé ze středisek podpořit.

Váš příspěvek můžete zaslat na účet Husitské diakonie: č.u. 164298309/0800, variabilní symbol 2017+ číslo střediska, do zpráv prosím napište své jméno a město.

1) Ambra - středisko Husitské diakonie

(výtvarná a šicí dílna, sociální poradenství)
Ambrožova 728/3, 500 02 Hradec Králové, ředitelka Sylva Peková,
BBus (Hons), ds.ambra@ccshhk.cz, www.facebook.com/Ambra,
tel.: 732 859 613

2) Centrum Duha - středisko Husitské diakonie

(volnočasové aktivity s dětmi a mládeží, sociální poradenství)
Náměstí 5. května 53, 411 17 Libochovice, ředitel Mgr. Theodor B.
Bláha, <http://icmlibochovice.webnode.cz>,
centrum-duha@email.cz, tel.: 734 578 727

3) Centrum Hláška - středisko Husitské diakonie

(volnočasové a vzdělávací aktivity s dětmi a mládeží, akce pro veřejnost)
Husovo náměstí 60, 413 01 Roudnice nad Labem, ředitelka
ThDr. Lenka Selčanová, centrum.hlaska@centrum.cz,
www.facebook.com/mladenznickyklub.hlaska, tel.: 605 445 739

4) Divizna - středisko Husitské diakonie

(aktivity pro děti a mládež s handicapem (autismus) a práce s dobrovolníky)
Náchodská 382/17, 193 00 Praha 9, ředitelka: Mgr. Alena Štrobová,
<https://www.facebook.com/DiviznaHP/>, tel.: 732 636 642,
Alena.Strobova@seznam.cz, www.divizna-pocernice.cz

5) Domácí hospic Athelas - středisko Husitské diakonie

(zdravotní činnost a sociální poradenství)
Budějovická 204/13, 397 01 Písek, ředitel střediska Bc. Zdeněk Herout
kontakt@hospic-pisek.cz, tel.: 774 858 487,
<https://www.facebook.com/Hospic-Athelas>, www.hospic-pisek.cz

6) Domácí hospic Růže - středisko Husitské diakonie

(zdravotní činnost a sociální poradenství)
Paštická 1008, 388 01 Blatná, ředitelka: Ing. Šárka Čandová,
hospic.blatna@seznam.cz, tel.: 607 243 279

7) Domeček - středisko Husitské diakonie

(nízkoprahový klub pro mládež, péče o pěstounské rodiny, chráněná keramická dílna, sociální poradenství)
Branka 588, 374 01 Trhové Sviny, ředitel Karel Zettl,
domecek@domecek.org, www.domecek.org,
<https://www.facebook.com/keramicka.dilna.domecek>
tel.: 386 322 545, 607 814 868

8) Domov U Spasitele - středisko Husitské diakonie

(domov pro seniory)
Máchova 650, 464 01 Frýdlant v Čechách, ředitelka Eva Crhová,
info@dspasitel.cz, tel.: 482 312 376, www.dspasitel.cz

9) Horizont - středisko Husitské diakonie

- Centrum služeb pro seniory
(penzion pro seniory, pečovatelská služba, volnočasové aktivity pro seniory, práce s dobrovolníky),

Na Vrchmezí 8/231, 160 00 Praha - Suchdol, ředitel Jiří Přeučil,
<http://www.centrumhorizont.cz>, Info@centrumhorizont.cz,
tel.: 233 101 421, 220 921 242

10) Jordán - středisko Husitské diakonie

(volnočasové a vzdělávací aktivity s dětmi a mládeží)
Joštova 7, 602 00 Brno, ředitelka: Libuše Jarošová,
centrum.jordan@gmail.com, tel.: 605 481 048

11) Kabinet Trojzemí - středisko Husitské diakonie

(volnočasové a vzdělávací aktivity pro seniory, děti a mládež, sociální poradenství)
Lutherova 496, 463 34 Hrádek nad Nisou, ředitelka: Mgr. Hedvika Zimmermannová,
tel.: 724 833 688, tel.: 723 255 696
<https://www.facebook.com/Kabinet-Trojzemí>,
hedvika.zimmermannova@ccsh.cz

12) Klub vozičkářů Trutnov - středisko Husitské diakonie

(volnočasové aktivity s dětmi a mládeží)
Úpická 146, 541 01 Trutnov, ředitel Mgr. Jiří Musil, Tomáš Karel,
trutnov@ccsh.cz, tel.: 734 848 914

13) Náruč - středisko Husitské diakonie

(volnočasové aktivity, středisko plánuje návrat ke svému původnímu zaměření - domácí hospic)
Mikulášské náměstí 11, 326 00 Plzeň,
ředitelka: Mgr. Lenka Felcmanová, hospic@naruc-plzen.cz,
<http://www.naruc-plzen.cz>,
<https://www.facebook.com/narucplzen>, tel.: 733 300 455

14) Nazaret - středisko Husitské diakonie

(keramická a textilní chráněná dílna, sociální služby a poradenství, akce pro veřejnost)
Dílna Podzámčí, Žižkovo nám. 1, 373 12 Borovany,
tel.: 736 711 253, 380 123 602, ředitelka: Mgr. Marie Verboon Filipová,
reditel.nazaret@centrum.cz, nazaretdilna@centrum.cz,
www.nazaret.cz, tel.: 603 175 004

15) Trango - středisko Husitské diakonie

(sociální poradenství, středisko ve stádiu transformace)
28. října 20, 789 01 Zábřeh, ředitel: Mgr. David Přichystal,
dvd.pr@seznam.cz, tel.: 603 297 528

16) U husity - středisko Husitské diakonie

(volnočasové aktivity s dětmi a mládeží)
Strakonická 149, 341 01 Horažďovice, ředitel Bc. Samuel Vašín,
sam.sos@seznam.cz, tel.: 604 644 436

17) Zeraf - středisko Husitské diakonie

(denní stacionář pro seniory - ve stádiu budování)
Sídlo: Úvoz 225/ 1, 664 47 Střelice, Kontakt: Mgr. Anna Štěpánková,
ccsh.zidenice@seznam.cz, tel.: 776 388 120

18) Husitská diakonie

(zastřešuje a koordinuje práci jednotlivých středisek, pořádá humanitární sbírky, realizuje projekty na podporu diakonických aktivit)
Wuchterlova 523/5, 160 00 Praha 6 - Dejvice, tel.: 731 667 410.

Ředitelka: Mgr. Hedvika Zimmermannová, hedvika.zimmermannova@ccsh.cz, tel.: 723 255 696,
www.diakonie.ccsh.cz, <https://www.facebook.com/Husitska-diakonie-540844349420504/>